

Van achter het hoekje en aan de overkant – Gastcolumn

door Nadine Smet

“Vage oorpijn en een vol gevoel rechts nopen mij het UZA te bellen om een afspraak te vragen bij een van de neus-keel-oorartsen voor een oortoilet, dat zo te voelen frequenter dan jaarlijks nodig blijkt. De caviteit van de destijds uitgeholde gehoorgang wordt dan manueel gereinigd met een soortement stofzuiger, waarbij de hele onderzoekskamer olijk ronddraait omdat het evenwichtsorgaantje van streek is.

Eigen foto Nadine Smet

Vroeg genoeg, rekening houdend met mogelijke filevorming, vertrek ik met de wagen richting Wilrijkstraat tien in Edegem. De gps kiest voor landelijke routes. Waarschijnlijk heb ik dat zo gevraagd toen ik het schermje niet kon zien omwille van zonneschijn, dus moet ik niet reclameren.

Voorafgaandelijk heb ik mij online aangemeld en kreeg ik een QR-code, die mij vlot toegang verschaft tot het ziekenhuis. Leve 's werelds technologie!

In de iPhone noteer ik 'parking G' ter vrijwaring van gezoek na de toiletbezigheid. Ik volg netjes route 125 en beland zonder strubbelingen aan het onthaal van de afdeling. ID-kaart in de kaartlezer stoppen en mijn aanmelding is volbracht. Nog voor ik in de wachtzaal kan gaan zitten, komt een jongeman mij halen. Hij stelt zich voor als dokter 'dat-heb-ik-niet-verstaan' en begeleidt me naar een van de onderzoekskamers. 'Ga maar zitten,' zegt hij, waarna ik vraag welke zitplaats hij bedoelt. Ik mag nog even op een van de stoelen aan het bureau plaatsnemen om zijn vragen te beantwoorden, want hij wil weten of ik ergens last van heb. 'Wat is die dokter jong,' denk ik terwijl ik netjes antwoord op zijn vragen. Hoe ouder ik word, hoe jonger menig professional mij lijkt. Dat moet ik aanvaarden. C'est la vie.

Dan verhuizen we allebei naar de onderzoeksstoel, de plaats van het stofzuig-gebeuren. Uiteraard doe ik mijn hoorapparaat uit. Ik leg het in mijn schoot en prent mijzelf in straks niet te vergeten dat het zich daar bevindt en mogelijk kan vallen bij het overeind komen.

De dokter vist rechts van achter het hoekje een serieuze vis tevoorschijn, die hij even aan mij laat zien. Dat is duidelijk de moeite! De toestand is rustig, bevestigt hij vervolgens, waarna hij vaststelt dat ook mijn linkeroor er goed uitziet. Controle over zes maanden. Hij feliciteert mij met het feit dat ik er in slaag beide gehoorgangen rein te houden. In mijn geboortestad bestaat er de lokale uitdrukking: 'hij is proper op zijn eigen.' Daar denk ik eventjes aan.

Zo eindigt dit NK0-gebeuren op positieve wijze, hip hoi. Geen heropflakking van het cholesteatoom, dat al vijfendertig jaar na operatieve verwijdering wegblijft. Dank u dokter Dirk Boedts uit Gent voor die alom bevrijdende langdurige oorooperatie, waarbij u velletje na velletje van dat cholesteatoom van mijn aangezichtszenew hebt geplukt. Uw handen zijn – of waren, want u bent al met pensioen en werd opgevolgd door uw zoon Michaël – goud waard!

Gezwind begeef ik mij richting uitgang, waar ik in een tijdschriftenwinkelkje een cappuccino koop in een kartonnen beker met plastic deksel én houten roerstokje, want de cafetaria is nog steeds corona-gesloten. Heerlijk drankje!

Ik hoef mijn iPhone niet te checken, want ik onthield parking G. Die bewandel ik met speurende blik. O jee, waar staat die wagen nu toch? Ik legde toch figuurlijke broodkruimels? Waarom vind ik de parkeerplaats niet?

Voor de stappenteller is dit een vruchtbaar gebeuren!

Om mijn gevoel van paniek geventileerd te krijgen, bel ik manlief op en vertel ik hem over mijn zoektocht. Rustig blijven, zal mij wel redding bieden. Ik neem me voor goed te blijven ademen naar mijn buik toe en verder te zoeken.

Dan kijk ik een parkeergebouw binnen en zie ik dat er zich aan de andere kant van het gebouw ook nog parkings bevinden. Zal ik daar eens gaan kijken? Eureka! In de hoop dat mijn netjes aan een automaat betaalde parkeerticket na dat tijdsverloop van de zoektocht nog geldig is, kan ik naar huis rijden.

Zonder enig aarzelen gaat de slagboom open. Oef.

Tot over zes maanden!"

Nadine (*1965, België) heeft Niet-aangeboren hersenletsel als gevolg van een auto-ongeluk. Eerder schreef ze er dit Ervaringsverhaal over.
